

தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை என்ன? அவர்களின் அடிப்படையான சமூக பொருளாதார பண்பாட்டுத் துவைகளை எப்படிப் புர்த்திச் செய்வது? தமிழ் மக்களின் தசியப்ோராட்டம் யாருக்கு எதிரானது? இவற்றை தெளிவாக விளக்கும் வகையில் "இலங்கையுத்தத்தின் பரிணாமமும் உலகமயமாதலின் பரிணாமமும்" என்ற எனது 112 பக்க சிறுநில் ஒன்று விரிவாக ஆராய்கின்றது. பார்க்கவும். இதற்கு வளியில் புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டின் இன்றைய நிலமையை இக்கட்டுரை கூறிப்பாக ஆராய்கின்றது.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் தமிழ் மக்களின் நலன்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதில்லை. யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட இருதரப்பும் தமது நலன் சார்ந்து கையெழுத்திட்ட ஒப்பந்தமே. கையெழுத்திட்டவர்கள் அதை கடைப்பிடிப்பது ஒரு அடிப்படையான விடையமாகும். இந்த புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் அமைதிக்கானதும் சமாதனத்துக்குமானதும் எனக் கருதும் ஒவ்வொருவரும், இதன் மீறல்களை கண்டிப்பது அவசியமானதும் நிபந்தனையானதுமாகும்.; இந்த அமைப்பினுள் அமைதி சமாதனம் என்று கோர்பவர்கள், செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் இருதரப்பும் நலையும் நிபந்தனையின்றி கண்டிக்க வண்டும். கண்டிக்க மறுப்பவர்கள், தாம் கிறும் அமைதி சமாதானம் என்பது வறும் பித்தலாட்டமே என்பதை தமது நடத்தகைகள் மலம் வட்ட வளிச் சமாக்கின்றனர். இன்று புலிகள் சார்பாக நின்று அரசின் மீறல்களை மட்டும் கண்டிக்கும் போக்கு, சமாதானம் அமைதி மீதான வட்டத்தை வகுகுளித்தனமாக மாற்றியுள்ளது. ஆக்கிரமிப்பாளன் ஆக்கிரமித்த பிரதேசத்தில் புரிந்துணர்வு வம்ைறுவது என்பது மிககூறவாக சமகாலத்தில் இருந்துள்ளது. (பார்க்க கண்காணிப்புக்ூழ் அறிக்கையை) இந்த மீறல் தன்னிச்சையாகவும், ஆக்கிரமித்து வாழ்ந்த வாழ்விடங்கள் சார்ந்துமே அதிகமாக இருந்துள்ளது. ஆனால் புலிகள் சொந்த மக்கள் மலே புரிந்துணர்வு மீறலைச் செய்வது என்றுமில்லாத வகையில் அதிகரித்துள்ளது. இவதை தன்னிச்சையாக அல்ல. இவதை தலமையின் வழிகாட்டலுக்குட்பட்டு ஒழங்குபடுத்துப்பட்ட வகையில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்கின்றது. இவர்கள் தாமே செய்து கொண்ட புரிந்துணர்வும், அதன் மீதான மீறலையும் இதுவரையாரும் மக்கள் நலனில் நின்று கண்டிக்கவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் மட்டும் கண்காணிப்புக்ூழ்வாக்குத்ம் மீதான சொந்த மீறல்களை அறிவித்ததுடன், பல மடங்கு அத்துமீறல்களை சொந்த வாய்க்கு வளியில் மான் வகைக் கமுபியாத பீதிக்ுகள் மடங்கிவிடுகின்றனர். அத்துமீறல்கள் ஆக்கிரமிப்பாளனுக்கு எதிராக இருந்து கண்டிக்க தவறியிருந்தாலும் கட்ட, நாம் அதன் தாரப்பரியத்தை ஏற்கக்ொள்ளுமபியும். ஆனால் அதுவே சொந்த மக்களுக்கு எதிராக இருப்பதால், இதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்வது. சமாதனம் அமைதி தமிழ் மக்களின் உன்னதமான வாழ்வு என்று கிறிச் செய்த ஒப்பந்தத்தை தாமே மீறிவிடும் போது, அதன் பின் வால் பிடித்துச் செய்யும் பினாமி அரசியல் மற்றும் கருத்துகள் தமிழ் மக்களின்

அமையுள்ள சமதன்மான வாழ்வுக்கே வடேட்டு வகைக்கின்றது. இதனை நாம் விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

யுத்தநிறுத்தம், அமையுள்ள சமதன்மானம் என்பது எப்போதும் மக்களுக்கானதே. ஆனால் அது சிலரின் குறுகிய நலன் சார்ந்துவிடும் போது, மக்களின் அவலம் ஆறாகவே பெருகுகின்றது. மக்களுக்கு எதிரானதாகவே யுத்தநிறுத்தம், அமையுள்ள சமதன்மானம் மாறிவிடுவதை அண்மைய புரிந்துணர்வு உடன்பாடு நிறுவுகின்றது. மக்களின் அவலத்தை புதிய வடிவில் ஒழுங்கமைப்பதே புரிந்துணர்வு உடன்பாடு என்றால், சமூகநாயக சித்தவாதம் மலையும் துரிதமாகத் தவிர்க்க முடியாது. எதிரி மலையும் பலம் பெறவும், ஆக்கிரமிப்பு நியாப்படுத்துவதற்கும் குறுந்தேசிய வாதிகளின் நடத்தைகள் அத்திவாரமாகிவிடுகின்றது. எதிரி ஆயுத முனையில் மட்டும் தமிழ் மக்களை அடக்கியாவில்லை என்ற உண்மையை நாம் புரிந்து கொண்டாகவேண்டும்; எதிரிகளும் புலிகளும் ஒரே பொருளாதார கொள்கையைக் கொண்டு இருப்பதாலும், உலகமயமாதலை இருவரும் ஒரேவிதமாக கையாண்டு தேசியத்தை விற்பதாலும், அரசியல் முரண்பாடு இவர்களுக்கிடையில் இருப்பதில்லை. உண்மையில் ஆக்கிரமிப்பின் மனித விரோதத்தை புலிகள் தமது குறுகிய நலனில் இருந்து அரசியலாக்கின்றனர். இதேபோன்று குறுந்தேசியவாதிகளின் மக்கள் விரோதத்தை, ஆக்கிரமிப்பாளன் குறுகிய நலனில் இருந்து அரசியல் ஆக்கின்றன. மக்களுக்கு வேறு தெரிவற்ற நிலையில் இரண்டு தளத்திலும், காலத்துக்கு காலம் மாறுபட்டு வளையப்படும் மக்கள் விரோத தன்மையைக் குறிப்பாக மக்கள் ஊசலாட்கின்றனர். அரசு இரணுவ வழிகளின் மட்டும் தமிழ் மக்களை அடக்கியாவில்லை. புலிகளின் மக்கள் விரோத நடத்தைகளை அரசியலாக்கியுமே, தமிழ் மக்களை அடக்கியாவை முடிகின்றது. இன்றைய புலிகளின் நடத்தைகள் ஆக்கிரமிப்பாளனின் இரணுவ வழியை விட அரசியல் வழியை பலப்படுத்துகின்றது. புலிகளின் மக்கள் விரோத அரசியலை அரசு, தனது ஆக்கிரமிப்புக்கு சாதகமாக பிரச்சாரமின்றியே மாற்றியமைக்கின்றது. புலிகள் ஆப்பிழைத்த காரணமாகவே சமதன்மானம் உருவாகின்றன.

சிங்களப் படைகள் இனவாத அரசு தமிழ் மக்கள் மலே தோடர்ச்சியாக நடத்திய ஒரு இன அழிப்பு யுத்தம், பல வேறு வழிகளில் மக்களின் அடிப்படை வாழ்வையே சிதைத்தது. பொருளாதார கட்டுமானங்கள், பண்பாட்டு கலாச்சார அடிப்படைகள், சமூகநாயக சித்தவாத வாழ்வியல் தோடங்கி குடும்பங்களையும் சிதைப்பது வரலாறு, எல்லா வழிகளிலும் மக்களின் வாழ்வின் ஆதாரங்களை அழித்து ஒழித்தது. குறிப்பாக கடந்த 20 வருடங்களில் சீரான அழித்தொழிப்பு சார்ந்து வளர்ச்சிகண்ட இனவாத யுத்தம், தமிழ் மக்களை மட்டுமின்றி மலையக முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள மக்களின் வாழ்வையும் கட்ட அழித்துள்ளது, அழித்து வருகின்றது.

இந்த இனவாத யுத்தம் 60000 மறேபட்ட தமிழ் மக்களை பலிகொண்டது. புலிகளில் அண்ணளவாக 18 ஆயிரம் போராட்ட வீரர்களை பலிகொண்டது. மற்றைய இயக்கங்களில் சில ஆயிரம் வீரர்களையும் (1987க்கு முன்பாக), இரணுவத்தில் 30 ஆயிரத்துக்கு மறேபட்டோரையும் யுத்த முனையிலும், அழித்தொழிப்பிலும் பலியடுத்து. இதனைவிட

போராடியவர்களான உள் இயக்கப் படங்கொலகைகள் தொடங்கி மாற்று இயக்கப் படங்கொலகைகள் ஒரு தசைய அரவியலாகியது. இந்த அரவியல் மக்கள் விரோதப் படங்கொலகைகள் முதல் சமீகத்தின் முன்னேறிய சமீக சிந்தனை கொண்டவர்களையும் விட்டுவிடவில்லை. ஓட்டு மொத்தமாக 5 ஆயிரம் முதல் 10 ஆயிரம் பரே ஏன், எப்படி, ஏதற்காக இவனென்று கட்டதற்காகவோ படங்கொலகை செய்த வரலாறு தொடருகின்றது. அத்துடன் எல்லையற்ற அப்பாவி சிங்கள முஸ்லிம் கிராமங்கள் மீதான தாக்குதல்கள் படங்கொலகைகள் மற்றும் பொதுவாக உழைக்கும் மக்கள் கட்டும் இடங்களில் நடத்திய குண்டு வெடிப்புகள் மட்டும், 5 முதல் 10 ஆயிரம் மக்கள், போராடியவர்களால் ஈவிரக்கமின்றி படங்கொலகை செய்யப்பட்டனர். சிங்களச் சிறையில் விசாரணையின்றி கால வரமையின்றிய ஒரு தலையிறை அடையட்டும் துன்பத்தையுடைய அனுபவிகின்றனர். தமிழ்ச் சிறைகளில் சித்திரவதைப் படங்கொலகை என்று கதறல்கள் தொடருகின்றது. இவர்களின் கதறல்கள் எதுவும் புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டிற்கும் சரி, தசையத்துக்கு சரி, கட்டிவிடாத காதலையில் சமாதானம் பற்றி புலம்புகின்றனர்.

தமிழ் பணிகளின் துயரம் வரமையின்றியது. ஒரு லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட பணிகள் விதவைகளாகியுள்ளனர். யுத்தம் காரணமாக குடும்பத்தில் இருந்து வெளியேறும் ஆணினால், பணிகளின் வாழ்க்கை நரகமாகி நாசமாகியுள்ளது. ஆணாதிக்க நெருக்கடிகளுக்கும் நீடித்த இயல்பான பாலியல் தவறான சித்தன்தன்மட்டும், சமீகம் மனநோய்க்குள்ளாகின்றது. அத்துடன் வெளிநாடுகளை நோக்கி புலம் பெயர்ந்த சில லட்சம் ஆண்களால், பணிகளின் சமூக தலையைக் கமேளேற்றியது. குழந்தைகளின் புலம் பெயர்வு, இராணுவ கடத்தல்கள் கைதுகள், இயக்கத்துக்கு சல்லல் மற்றும் கடத்தல்கள், மாற்றுக் கருத்து கொண்டிருந்தால் வீதிப் படங்கொலகைகள் முதல் காணமல் போனவர்கள் என நீளும் பட்டியல், பண்ணின் தாய்மைப் பண்பில் பாரிய வதேனையுடன் கட்டிய துயரத்தையும் மனநோயையும் உருவாக்கியுள்ளது. தாய் தந்தையின் சமீக அரவணைப்பற்ற நிலையால், குழந்தைகள் வக்கிரப்பட்ட ஆயுத கவர்ச்சிக் குள்ளாகியும் லும்பன் நிலையை அடைகின்றனர். சூற்றத்தையும் உறவுகளை இழந்த சமீகத்தில், குடும்பப் பொறுப்பு உட்பட அனைத்து சமூகமையும் சமீகம் அவலத்தையுடன் பணிகள் சந்திக்கின்றனர். யுத்த பிரதேசத்துக்குக் கேடரிய பொருளாதாரத்தையுடன் பணிகள் ஈடுகொடுத்த வாழ்வு என்பது, ஆணாதிக்க பாலியல் வக்கிரத்தின் நெருக்கடிக் குள் பண்ணை பாலியல் அபிமையாக் குவது, சூரண்டுவது, சூறையாடுவது ஒரு வடிவமாகியுள்ளது. வெளிநாடுகளில் இருந்து சிலருக்கு சல்லலும் ஏகாதிபத்திய கற்பைபிந்த பண நோட்டிகள், இரண்டே நேரே எதிரான சமீக வாழ்வை தமிழ் மண்ணில் வீங்க வைத்துள்ளது.

தமிழ் மண்ணில் வாழ்வின் ஆதாரங்களான நிலத்தை வதைத்திருந்தவர்களின் தயவில் வாழ்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், உழைப்பும் கலியுமின்றி பஞ்சம் பிழைக்கின்றனர். மலத்தனமின்றிய, கலியுமின்றிய வாழ்வை வாழ்வது என்பது, அவர்களின் சாதிய அபிமை விதியாகியுள்ளது. நிலபுலமின்றி, சாதிய அபிமைத்தனத்தில் சிக்கி வாழும் வாழ்வு கோரமானதாகவும் கவலமானதாகவும் உள்ளது. தசையம் உயர் சாதி ஆதிக்கம் சார்ந்து ஆயுதபாணியாகிய போது, அவர்களின் இயல்பான எதிர்ப்புகளையும் கட்ட ஓடுக்குவது தசைய உணர்வாகியது. உயர் சாதிய தசைய ஆட்சி அமைப்பில் இந்த மக்களின்

துயரத்தையிட்டு எதையும், எந்த தசேய தலைவனும் இந்த மக்களாகக் காக்கச் செய்துவிடவில்லை. இன்று வடக்கில் பெரும்பான்மை மக்களாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்; மாறிவிட்ட நிலையிலும், சொத்துரிமை மற்றும் பொருளாதார ஆதாரமின்றி சிறுபான்மையினரின் அபிமானமாக நக்கி பிழைக்கின்றனர். இதன்மீறாவது தசேய குற்றமாக, தசேத் துரோகமாக கருதி அடக்கப்படுகின்றனர். கஞ்சிக்க அரசின் தயவில் கிடக்கவும் கப்பன் அரிசியில், காலத்தை ஒட்டுவது தசேய விதியாகிவிட்டது.

சிங்கள ஆக்கிரமிப்புகள் கர்மையான போது, தமிழ் மக்கள் தமது பாரம்பரிய பிரதேசங்களை விட்டு வறும் கையுடன் அகதியாகிய புலம்பெயர்வுகள் எண்ணிக்கையில் அடங்காதவை. ஒட்டமொத்த பிரதேசங்களை இனவாத அரசு ஆக்கிரமித்த போது, அந்த பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் ஒட்டுமொத்தமாகவே வறும் பிரதேசங்களாக புலம்பெயர்ந்தனர். இதில் போராடியவர்களின் குறுகிய நலன்களும் இன்றைத் போது, இந்தப் புலம்பெயர்வின் சோகம் பலமடங்காகியது. இனவாத யுத்தமும், போராடியவர்களின் மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளும் கர்மையாகிய போது, மறே குநோக்கி 5 லட்சத்துக்கு மறே பட்ட தமிழ் மக்களை, சொந்த மண்ணில் இருந்தே துரத்தியுள்ளது. இததைத் தவிர இந்தியா மற்றும் மத்திய கிழக்கை நோக்கியும் 2 லட்சத்துக்கு மறே பட்ட தமிழ் மக்களை நட்கடத்தியுள்ளது. வடக்கு கிழக்கு அல்லாத பிரதேசங்களை நோக்கி 10 லட்சம் வரையிலான தமிழ் மக்களை புலம்பெயர்வதைத் துள்ளது. தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த வாழ்விடத்தை பறிகொடுத்து, சொந்த உறவுகள், பண்பாடுகள், பொருளாதார ஆதாரங்களை எல்லாம் இழந்து, சொந்த மண்ணுடன் இருந்த இரத்த உறவையே கைவிட்டு விடும்படியாக யுத்தத்தின் கோரம் எள்ளி நகையாடியது, நகையாட்கின்றது. தமிழ் பசேம் மக்களின் சயநிர்ணய உரிமையைக் கேள்விக் குள்ளாகக், இந்த புலம்பெயர்வு கோரத் தொடங்கியுள்ளது. புலிகளின் அதிகாரத்தில் கடந்த 15 வருடமாக தமிழ் குறுந்தசேயவாதம் வக்கிரமான போது, சொந்த மண்ணைவிட்டு வளியிறேவது ஒரு போக் காகியது. இவ்வமலேம் துல்லியமாக வளர்ச்சி பெறுகின்றது. சயநிர்ணயத்தை அழித்தொழிக்கவும் பலவடிவங்களை புரிந்துணர்வு உடன் பாட்டின் பின்பும், என்றமில்லாத வகையில் சமீபம் கண்டு வருகின்றது.

குறுந்தசேயவாதிகளின் மக்கள் விரோத தசேய விரோத அரசியல், முஸ்லீம் மக்களை சொந்த மண்ணிலையே எதிரியாக்கியுள்ளது. யாழ்குடா நாட்டில் வாழ்ந்த பாரம்பரிய முஸ்லீம் மக்களை, அங்கிருந்தே உடத்த உடப்புடன் துரத்தினர். மன்னார், மல்லதைத் தீவு வவுனியா தொடங்கி கிழக்குவரை விரிந்த தளத்தில் முஸ்லிம் விரோதப் போக்கு கையாளப்பட்டது. கிழக்கில் முஸ்லீம் கிராமங்கள் முதல் பள்ளிவாசல்கள் வரை கட்டம் கட்டமாகவே மக்களை படுகொலை செய்யவும், கிராமங்களை விட்டு துரத்துவதும் கட்ட தமிழ் தசேய விடுதலைப் போராட்டமாகி தியாகமாகியது. இது போன்று அப்பாவி சிங்கள மக்களையும் கிராமாகவே எல்லையோரங்களில் கொன்றுவிடும் தசேய விடுதலை நிகழ்வுகள் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்தன. இதற்கு பதிலடியாக தமிழ் மக்களை ஈவிரக்கமின்றி கொன்றுவிடும் நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தன.

35000 சிங்கள இனவாதப் பௌத்த இராணுவ வீரர்கள் இராணுவத்தை விட்டு ஓடிய அளவுக்கு, எந்த இராணுவ வீரனும் புலிகளிடம் சரணடையவில்லை. எதிரியை ஈவிரக்கமின்றி கொன்றுவிடும் காட்டுமிராண்டித்தன நிலைக்கு போராட்டம் தரம் தாழ்ந்தால், இன்று வரை புலிகளுக்கு எதிரான சிங்கள இனவாத இராணுவமாக இராணுவம்; நீபிக்கமுடிகின்றது. சரணடையவே மரணம் என்கின்ற போது, போராடிமடிவது எதிரியின் (கபலி இராணுவத்தின்) வீரமாகிவிடுகின்றது. கொன்று விடுவதே தேசியமாகி வீரமாகின்ற போது, எதிரி இறுதி வரை தன் உயிருக்காக போராடும் பண்பு வளாச்சி பெறுகின்றது. புலிகளிடம் சரணடையாத இராணுவ எண்ணிக்கையை விட, இராணுவத்திடம் சரணடையாத புலிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகும். குறிப்பாக புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைக்கு பின் பல பத்து போராளிகள், சிங்கள அரசிடம் சரண அடையத் துள்ளினர்.

இலங்கையில் அமதி, சமாதானம் என அனாதையும் ஓட்டு மொத்த மக்களுக்கும் வழங்கப்படவேண்டாம். அவர்களின் வாழ்வியல் முன்னேற்றம் தான் உண்மையான அமதியும் சமாதானமும். ஆனால் மக்களின் அடிப்படையான வாழ்வியல் மீது இந்த புரிந்துணர்வு ஏற்படவில்லை. மக்களின் துன்பங்கள் துயரங்களை துடைக்கும் வகையில் புரிந்துணர்வு ஏற்படவில்லை. மாறாக புலிகளின் குறிப்பான நலன்களில் இருந்தும், அரசின் நலன்களில் இருந்தும் இந்த புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டது. இந்த புலிகளின் குறிப்பான நலன்களில் இருந்து கிடக்கவும் எச்சில் இலகையில் தான், மக்கள் நலன்கள் வாயளவில் பசேப்படுகின்றது. மறு தளத்தில் மக்களின் சூழல், புதிய வடிவில் புலிகளின் நலன் சார்ந்து அதிகரித்து வருகின்றது.

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான போது புலிகளும் அவர்களின் பிணாமிகளும் கிறியது என்ன? யுத்த அவலத்தில் இருந்து மக்களை மீட்கவும் அவர்கள் பொருளாதார ரீதியாக மீச்சுவிடவும், இடக்கால நிர்வாகம் தமது கையில் தரப்படவேண்டாம் என்றனர். மக்கள் அன்றாட வாழ்வில் சந்திக்கவும் யுத்த அவலங்களை நிவர்த்தி செய்யும் நிவாரணத்தை செய்யப் போவதாக அறிவித்தனர். மக்கள் மத்தியில் அரசியல் வலையை (இப்படி கிறியதன் மூலம், இவ்வளவு நாளும் மக்கள் மத்தியில் அரசியல் வலையை செய்யவில்லை என்பதை ஒத்துக் கொண்டனர்) செய்யப் போவதாக கிறினர். சர்வதேச நிரூபகளை சந்தித்தது, முஸ்லீம் தவரைகளை சந்தித்தது என்று பல தரப்பட்டவர்களுடன் முதன்முதலாக உரையாடினர். தாம் இனிமேலும் புலிகள் அல்ல, பன்னையாகி விட்டதாக கிறமால் கிறிசு சத்தியம் செய்தனர். மக்கள் தமிழ் மக்கள் என்று அடிக் கிறிவது வார்த்தைக்கு வார்த்தை அதிகரித்தது. ஆனால் மக்கள் என்ன நிவாரணத்தை, என்ன அனுகூலத்தை புதிதாக பெற்றனர் என்று ஆராய்ந்தால், இதன் வெட்ட மூகம் நிர்வாணமாவது தவிரக் கமுடியாது.

புலிகளாகக் கும் இலங்கை அரசாங்கம் இடையிலான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைப்படி, காட்களில் இருந்த புலிகள் நகரத்துக்கு சூதந்திரமாக சட்டப்பிர்வமாக வந்தனர். புலிகளின் கட்டுப்பாடு அல்லாத பிரதேசங்களில், புலிகள் சூதந்திரமாக நடமாடத் தொடங்கினர். சூதந்திரமாக சட்டப்பிர்வமாக வந்தவர்கள், மக்களுக்கு எதிர்த்தானமாக நிவரணமாக கொடுத்துனர்.

1.இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் விற்கப்படும் பொருட்களுக்கு, மக்கள் பெறும் அன்றாட கலிக்கும் நேரடி மற்றும் மறைமுக வரியை அமால் செய்து சிறையாடுவதன் மூலம், மக்களின் சூமையை புதிதாக தலகைக்கு மலே ஏற்படுத்தினர்.

2.அனதத்து அசையா சொத்துகளின் மலே குறிப்பாக நிலங்களில் உற்பத்தி நடந்தாலும் சரி நடக்கா விட்டாலும் சரி அவற்றின் மலே குறித்த தொகையை தரப்பட வேண்டும் என்று அறிவித்துள்ளனர். அப்படி கோரும் பணத்தைக் கட்ட மறுத்தால் அல்லது முடியாவிட்டால் குறித்த அசையா சொத்தை அல்லது நிலத்தை தம்மிடம் ஒப்படைக்க கோரிவருகின்றனர். மக்கள் இனம் தெரியாத புதிய வரிகள் மற்றும் பண வசூல் மூலம் வதைபடுவது அதிகரிக்கின்றது.

3.பெரிய சொத்துடையவர்கள் தனித்தனியாக இனம் காணப்பட்டது, அவர்களிடம் விரும்பியவாறு பெரும் தொகை (லட்சக் கணக்கில் அதாவது லட்சம் முதல் 40 50 லட்சமும்; அதைவிட கூடுதலும்) பணத்தை கோரியும் மிரட்டிப் பறிப்பது நிகழ்கின்றது. இதன் மூலம் தேசிய மூதலாளித்துவத்தின் அடிப்படை நிதி ஆதாரத்தையும், அந்த சக்தியில் முதலீட்டு திறனையும் அழித்தொழித்து, அதை தேசிய எல்லை கடந்து ஓட நிரப்பந்திக்கின்றனர்.

4.தமிழ் பிரதேசங்களுக்கு திறக்கப்படும் பாதையெங்கும், அதை கடந்து செல்லும் அனதத்துக்குக் குறிப்பாக ஆள்வரி, வாகனவரி, உள்வரும் பொருட்களுக்கு வரி, வள்ளிச் செல்லும் பொருட்களுக்கு வரி என மக்களின் அனதத்து வாழ்வுக்கும் செயற்பாட்டுக்கும் வரி அறவிடப்படுகின்றது. மக்களின் வாழ்வியல் மலே எப்படி பணம் பூங்குவது என்பது சூதந்திரமான புலிகளின் நடமாட்டத்தின் மையக் குறிக்கோலாகியுள்ளது.

5.மக்கள் மக்கள் என்று வாய்க்கு வந்தபடி கிறுபவர்கள், ஆட்சேர்ப்பை தீவிரமாக கியதுடன் மக்களுக்கு தெரியாமல் (பெற்றோருக்கு) தெரியாமல் குழந்தைகளின் சூயவிரும்பம் என்ற அடிப்படையில் இரகசியமாக கொண்டு செல்லப்படுகின்றனர். மக்கள் புலிகளை வரவேற்கின்றனர் என்பது, பெற்றோருக்கு தெரியாமல் பிள்ளைகளை கொண்டு செல்லும் போது இதில் மூரணப்படும் மக்கள் என்ற வர்த்தை ஜாலமும்

வெற்று அரசியல் உள்ளடக்கமாகும். இங்கு இந்த ஆள் சரேப்பின் போது ஆயுதக் கவர்ச்சியும், அறியாமையும், மறமுக நிர்ப்பந்தமும் ஒரு தசீய அரசியலாக உள்ளது. சொந்த பற்றோருக்கு தரெயாமல் நடத்தப்படும் ஆட்சரேப்பு எல்லாம், மக்களின் நலனுக்கு (பற்றோரின் நன்மகைகே) என்று சத்தியம் செய்யத் தவறுவதில்லை. அத்துடன் கிழக்கில் வீட்டுக்கு ஒருவரை தரவணேடும்; அல்லது சொந்த அசையா சொத்தை தம்மிடம் ஒப்படைக்க கோருகின்றனர்.

6.ஆட்சோப்பில் கட்டாயப்படுத்தி பிள்ளைகளை கடத்தி செல்வது மற்றொரு வபிவமாக வரமுகையினி தோடருகின்றது. 1990 இல் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்.யும் ஈ.என்.பி.எல்.எப்.யும் இந்தியக் கைக்கலிகளாக செயற்பட்ட போது, இயக்கத்துக்கு ஆட்களை கட்டாயமாகக் கடத்திச் சென்று எப்படி இணைத்தனரோ, அதை விட மோசமாக கட்டாயமாக இணைப்பது நிகழ்கின்றது. பிள்ளைகளுக்கு கிழக்கில் கிராமம் கிராமமாக பற்றோர் இரத்த திலகமிட்டு இணைத்தாக குறுந்தசீயம் கடந்தகாலத்தில் சத்தியம் செய்த மண்ணில், இன்று அது சபினியமாகிவிட்டது என்பது அதன் வெட்டுமுகத்தின் கொடூரத்தையே நிர்வாணமாக்கின்றது. இந்த கட்டுரை எழுதிக் கொண்டு இருந்த போது, கிழக்கில் புலிகளுக்கு தரெயாமல் தப்பிய சில பத்து புலிகள் இராணுவத்திடம் சரணடைந்துள்ளனர்.

7.புலிகளுடன் முரண்பாடு கொண்டவர்களான (பல்துறை சார்ந்து) கடத்திச் செல்வது, தாக்குவது அரசியல் மயமாகியுள்ளது. இனந்தரெயாத தாக்குதல், படுகொலைகள் புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டின் பின்பு ஆங்காங்கே அதிகரித்து நடக்கின்றது.

8.பல தொழில்களை சொந்த உரிமையாளரிடம் இருந்து, கட்டாயமாக நஸ்டாடும் இன்றி அபகரிக்கின்றனர்.

9.பல சயுதீ னமான வகுகுஜன அமைப்புகளை அவர்களின் அனுமதியின்றி முறையோடு புலிகள் பயன்படுத்துகின்றனர் அல்லது அப்படியே அபகரித்து சொந்த அமைப்பாக்கி விடுகின்றனர்.

தீ விரமான புலிகளின் அரசியல் நடவடிக்கையாக இவையே அரங்கேறுகின்றது. இவையே தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கும் நிவாரணமாக உள்ளது. தீ விரமாக எந்த வழிகள் ஊடாக பணத்தை கறப்பது, தீ விரமாக எப்படி ஆட்களைச் சரேப்பது, முரண்பட்டவர்களை எப்படி எந்த வழிகளில் ஒழித்துக் கட்டுவது போன்றனவோ, புலிகளுக்கு தரெந்த ஓரையோரு அரசியலாகும். மக்கள் பற்றுகக் கொண்ட அமைதி சமாதானம் இததை தாண்டியவையல்ல. இதற்கு வளெயில் மக்கள் எதையும் புதிதாக பற்றுவிடவில்லை. புலிகளின் அணுகுமுறைகளில் நடந்துள்ள சில மற்றங்கள் அரசியலில் நடக்கவில்லை.

சர்வதேச ரீதியாக எதிர் கொள்ளும் நெருக்கடிகள் மற்றும் சர்வதேச ரீதியாக பலரை அணுக வண்டியை நிர் பந்தங்களால், கடந்த கால அனுபவமுறைகளில் சில மற்றத்தை பாலிகள் சவியுள்ளனர். இதனால் அண்டிப் பிழைக்கும் பிளாமியம் சக்கடைகளில் இருந்து வரமையுள்ள பிழைக்கெடுக்கின்றது. ஆனால் பாலிகளின் அரசியலில் எந்த மற்றமும் நிகழவில்லை. இதனால் அவர்கள் கையாளும் அனுபவமற்ற புதிய எல்லா பிரச்சனையிலும், மக்கள் விரோத கண்ணோட்டம் நேருக்கு நேர் மக்களுக்கு எதிராக பிரதிபலிக்கின்றது. மக்கள் எப்படி வாழ்கின்றனர் என்பதை இவர்கள் அனுபவ ரீதியாக புரிந்து கொள்வதில்லை. அன்றாட வாழ்வின் தேவைக்கு மக்கள் எப்படி வாழ்கின்றனர், அவர்களின் பசிபட்டினிகள் என நிகழ்கின்றன, பாராட்பவர்கள் எப்படி இதை இல்லாதது ஒழிக்க முடியும், என்று எதிர்ப்பற்றியும் சிந்திக்காதவர்கள், மக்களின் துயரத்தை அவர்களின் மூதுகில் தடுக்கி வகைகவவே முடிகின்றது.

1.பொது இடங்களில் இருந்து (பாடசாலை, வழிபாட்டுத் தலங்களில்...) ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தை வளையிறைக்கோரும் புரிந்துணர்வு உடன்பாடு, அடிப்படையில் பாலிகளின் இராணுவ நலன் சார்ந்த கோரிக்கையாகவே இருந்துள்ளது. இதில் மக்கள் எதாவது நன்மையடைகின்றார்கள் எனின், பாலிகளின் நோக்கத்துக்கு பின்னால் கிடக்கவும் எச்சில் சோறுதான். மக்கள் நலன் சார்ந்த, தேசிய நலன் சார்ந்த கோரிக்கையை புரிந்துணர்வு உடன்பாடு கொண்டிருக்கவில்லை. அதனேரேம் மக்களின் நலன் சார்ந்து பாலிகளின் பிரதேசத்தில் மக்களிடம் அபகரித்த எந்த சொத்தையும் பாலிகள் மக்களிடம் மீளக்கொடுத்துவிடவில்லை. அத்துடன் முஸ்லீம் மற்றும் சிங்கள மக்களின் பாடசாலைகள், வழிபாட்டுத் தலங்கள், சொத்துக்கள் என எதையும் பாலிகள் மீளக்கொடுத்துவிடவில்லை.

2.மீன்பிடித் தடையீடுக்கம் கட்ட இராணுவ நலன் சார்ந்ததே. பாலிகளின் கடற் பாலிகளின் சர்வதேச நடமாடாத்துக்கு இது அவசியமானதாக இருந்தது. அத்துடன் உளவு நடவடிக்கைக்கு இது நிபந்தனையாக இருந்தது. மீன்பிடியை நம்பி மக்கள் வாழ்வை தொடங்கும் போது, மீனாளுக்கு வரி என்ற நிலைமையும் மக்களின் வாழ்வை சூமையாக்கின்றது. பாதை திறப்பில் பொருளாக்கு வரியும், மக்களின் இடம் பெயர்வுக்கு வரியுமாக எங்கும் எதிலும் பாலிகளின் நலனே மைய விடையமாகவுள்ளது. மக்களின் நலன்கள் இரண்டாம் பட்சமானவை.

3.இப்படி நிலங்கள் முதல் அனைத்திலும் குறிப்பான பாலிகளின் இராணுவ நலனும், அதில் இருந்து பண வசூலிப்பும் மைய நோக்கமாகின்றது. மக்கள் உண்மையில் இதில் எச்சிலில் சோறு பொறுக்கி வாழ்கின்றனர் என்பதே உண்மை.

நிவாரண அரிசி முதல், பிச்சை எடுத்து வாழும் வாழ்க்கை வரை கண்காணிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளது. அதில் ஒரு பகுதி சோற்றை விரும்பத்துக்கு மாறாக அபகரிக்கப்படுகின்றது. இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்களில் பாலிகளின் வரவை

மக்கள் வரவற்றே பதாகவும், கொண்டாடுவதாகவும் கற்றிக் கொள்ளும் பின்னணியில், மக்களின் விருப்பத்துக்கு வளியில் ஒரு வன்முறை அரசியல் சமீகமயமாகியுள்ளது. உண்மையில் இப்படி வரவற்றே ப்பை நடத்தியவர்களும், கொண்டாடியவர்களும் யார்? ஆக்கிரமிப்பு இராணுவ நிர்வாகத்தில் மக்களின் இரத்த உறிஞ்சி வாழ்ந்த ஓட்டுண்ணிகளுடன் இணங்கி போகாத அல்லது முரண்பட்ட ஓட்டுண்ணிகள் தான் என்பது இன்னமொரு உண்மையாகும். இவர்கள் பாலிகளின் அனுசாரனையுடன் மக்களின் இரத்த உறிஞ்சி வாழவும், எதிர் தரப்பை ஒழித்துக்கட்டி தாம் மட்டும் மக்களின் இரத்த உறிஞ்சும் இரத்த உரித்தை அடைய விரும்பியவர்களே களமிறங்கினர்.

யாழ் பல்கலைக்கழகம் போன்றவை நடத்திய போராட்டங்கள் தன்னியல்பான சில ஜனநாயக கதோரிக் கை சார்ந்த ஆரம்பத்தில் இருந்த போதும், பின்னால் அதன் தலமை குறுகிய நோக்கத்தை பிப்படியாக வளிப்படுத்திய போது, அங்கு போராட்டமும் ஓய்ந்துவிட்டது. உண்மையில் ஆரம்பத்தில் இருந்த ஜனநாயக கதோரிக் கை சார்ந்த உணர்வோட்டங்களும், அது சார்ந்த போராட்டங்களும் பிப்படியாக ஓய்ந்து, சிலரின் நலன் சார்ந்த போராட்டங்களை உருவாக்கிய போது மக்களின் வெறுப்புக்கு உள்ளாகின்றது. குறுகிய நோக்கம் கொண்டவர்களின் குறிப்பான நலன்கள், பாலிகளின் இராணுவவாத நலன்கள் என எல்லாம் இணைந்து, மக்களை நேரடியான வன்முறைக்குள் அடக்கிவிடுவது நிர்வாணமாகின்றது. இராணுவ வன்முறையை விட இது அதிகமானதாகவும், நேரடியானதாகவும் வளிப்படுகின்றது. இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு என்பது பொதுவான சமீகத்தளத்தில் கண்காணிப்பு, கட்டுப்பாடுகள் என்ற விரிகின்றது. தனிப்பட்ட அத்தமீறல்கள் விதிவிலக காகவே இருக்கின்றது. அது பாலியல் வன்முறை, சந்தகே நபர்களை கடத்தல், கொள்ளையடித்தல்.... என்ற குறிப்பானவை வக்கிரமாக வளிப்பட்டது. ஆனால் இவை பொதுவான ஆக்கிரமிப்பு விதிக்கு உட்பட்டது.

ஆனால் பாலிகள் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஏதோ ஒன்றை அல்லது பலத்தை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் புடங்கிவிடும் நோக்கில் வரி, ஆட்சேர்ப்பு, மிரட்டல் என்பன தீவிரமான வடிவமாகிவிட்டது. இதனை நேரடி மறைமுக மிரட்டல், துரோகி பட்டம் என பல வடிவில் நிர்ப்பந்தம் கொடுத்து கையாளுகின்றனர். இதன் மலே பொதுவான கண்காணிப்பு, கட்டுப்பாட்டை இதன் மலே நிறுவுகின்றனர். தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனின் மீதான சூழ்நிலை மற்றும் அடக்குமுறை கடுமையாகின்றது. ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதேசத்தில்; இன்று இரட்டைச் சூழ்நிலை மக்கள் அனுபவிக்கின்றனர்.

ஐந்தாம் பருவம் - மூன்றாம் பகுதி - மூன்றாம் பகுதி - மூன்றாம் பகுதி

தமிழ் மக்களின் முதுகில் மலே சவாரி செய்து, அவர்களுக்கே துரோகம் செய்த தமிழ் கங்கிரஸ் பாலிகளின் பினாமி அரசியலின் இன்று தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான தரகராக மாறியுள்ளனர். பாலிகளால் துரோகியாக அறிவிக்கப்பட்டது, தமிழர் விடுதலையை

கட்டணியின் தலைவர்கள் உட்பட பலர் துரோக குற்றச்சாட்டில் கொல்லப்பட்டனர். பல தொண்டர்கள் புவிகளின் வதமைகாமில் காணமல் போனார்கள். உண்மையில் துரோகிகளாகவே பவனிவந்தவர்கள், இன்று புவிகளின் உத்தியோகபூர்வமற்ற பிணாமி அரசியல் கட்சியாகியுள்ளது. துரோகியாக அறிவிக்கப்பட்ட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். நாபா உட்பட பல தலைவர்களையும், அவர்களின் உறுப்பினர்களையும் புவிகள் கொன்றனர். ஆனால் இந்த இந்தியக் கைக்கூலி துரோக தலைவர்கள், புவிகளின் உத்தியோகபூர்வமற்ற பிணாமி பச்சைகளாக மாறியுள்ளனர். ரெலோ உறுப்பினர்களையும் அதன் தலைவர்களையும் உயிரூடன் வீதிகளின் எரித்தது முதல் படுகொலைக்கு உள்ளானவர்கள். இந்திய இலங்கை கைக்கூலியாக செயல்பட்டு அரசியலில் பிழைத்தவர்கள், இன்று புவிகளின் நம்பிக்கையான பிணாமி ஆலோசராகவும் பச்சைகளாகவும் மாறியுள்ளனர்.

இந்த கட்சிகளும், இதன் தலைவர்களும் தமிழ்மக்களும் துரோகமிழைத்தனர். ஈவிரக் கமற்ற வகையில் தமிழ்மக்களை படுகொலைகள் செய்யப்படுவதற்கு பச்சையாக துணைபோனவர்கள்; இந்திய இலங்கை அரசின் கைக்கூலிகளாக நக்கி பிழைத்ததுடன், அவர்களின் தயவில் மீள அவதாரம் பெற்று அரசியல் வாதியானவர்கள். அவர்களின் பாதுகாப்பில் பிழைத்த கிடந்தவர்கள். இன்று புவிகளின் கைக்கூலியாகவும் பிணாமியாகவும் இடமாறியுள்ளனர். இந்த பிணாமித்தனம் கட்ட மற்றொரு கைக்கூலித்தனமாகும். இவர்களின் சூயமான அரசியல் வாழ்வின் பின், இந்தியா இலங்கை அரசின் கைக்கூலியாக இருந்த போதும் சரி, புவிகளின் கைக்கூலி பிணாமியாக இன்று மாறிய போதும் சரி, இவர்கள் மக்களுக்கு துரோகம் இழைக்கும் தமது பொறுக்கி வாழும் அரசியலையே அடிப்படையாக கொண்டுள்ளனர். மக்களின் பிரச்சனையையிட்டு இவர்களுக்கு ஒரு துளிதன்னும் அக்கறை கிடையாது. மக்கள் மீதான அடக்குமுறைகளை தங்களின் நிறத்துக்கு ஏற்ப மஃபிமறத்து, அடக்குமுறைக்கு பச்சையாகவே துணைபோகின்றனர். முன்பு இந்தியா இலங்கை அரசுகள் மக்களுக்கு இழைத்த கொடூரமான அடக்குமுறைகளை மஃபிமறத்து தபடி, புவிகளுக்கு எதிராக கருத்துக் கூறி நக்கிப் பிழைத்தவர்கள். இன்று புவிகள் மக்களுக்கு எதிராக கையாளும் அனாதை அடக்குமுறையையும் மஃபிமறத்து தபடி, அரசுக்கு எதிராக கருத்துக் கூறியபடி மதுகலெம்பற்ற பிணாமியாக மீளவும் நக்கித் திரிகின்றனர். தமக்கென சொந்த அரசியலை முன்வகைகவும், அதில் இருந்து மக்கள் பிரச்சனையையை முன்னெடுக்கும் அனாதை தகுதியையும் இழந்துவிட்டனர். தமிழ்மக்களின் இரட்டைத் துயரம் மலையளவானது. ஏகாதிபத்திய ஆசியுடன் சிங்கள இனப் பௌத்த ஆக்கிரமிப்பாளர்கள், தமிழ்மக்கள் மலேகட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ள ஓடக்குமுறையை எதிர்த்துப் போராடுவது என்பது, மக்களின் அடிப்படை நலன் சார்ந்து தான் சாத்தியமானது. ஆனால் மக்களின் நலன்களை துச்சமாக மதித்து, மக்கள் தலையின் மலே எறி இருந்து உதகைக்கும் புவிகள் போன்ற அமைப்பின் பிணாமியாக கைக்கூலியாக வாழ்வது, இந்த துரோக குழுக்களின் மற்றொரு பச்சையான கட்டி கொடுப்பாகும்;

மச்சுக்கு மச்சு புவிகளின் இராணுவ வாதத்துக்கு இசைவாக புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தை அமால் செய்யத் துடிகும் இந்தத் துரோகிகளின் அறிக்கைகள் மற்றும் போராட்டங்கள் அனாதைத் தும், பிணாமித்தனத்தின் ஒரு வெட்டுமுகம் தான்; இலங்கையை சிங்களப் பௌத்த இனவாத தரகு அரசு உலகக் கேதரவார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது, இதன் மௌனமாக அங்கீகரிப்பது கைக்கூலித்தனத்தின் மற்றொரு

வெட்டுமுகம். இந்தியா, சீனா, அமெரிக்கா உட்பட உலகின் ஆதிக்கசக்திகள் அனைத்திடமும்; இலங்கையை பிரித்து விற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது, அதற்கெதிராக எந்தப் போராட்டத்தையும் இந்த பிணாமிகள் முன்னெடுக்கவில்லை. இந்த துரோக கைக்காலிகள் ஏகாதிபத்தியத்தினதும், பிராந்திய ஆதிக்கவாதிகளினதும் சல்லகக் குழந்தைகளாக இருக்கின்றனர். அதே நேரம்; ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் பொருளாதார கொள்கையை, தமது கொள்கையாக கொண்டிருப்பது தசீயத்துக்கு இழகைக்கும் அடிப்படையான துரோகமாகும்;. மக்களின் மதுகின் மலே எறி சவாரி வரவும், அவர்களாகக் கொண்டே விபச்சாரத்தை செய்யும் தரகுகளாக இருப்பதும் எதார்த்தத்தின் வெட்டுமுகமாகும்;.

இந்த துரோக கைக்காலி பிணாமி கட்சிகளுக்கு வலியில், இதைப்போன்ற பல குழுக்களும், அறிவித்துறையினரும், பத்திரிகைகளும் அணிதிரண்டு நிற்கின்றனர். தமிழ்மாறன், சோதிலிங்கம், சிவத்தம்பி, யமுனா ராஜநேதிரன், சிவராம் ... என்று பலபத்து பச்சோந்திகளும், வீரகசேரி, தினக்குரல், உதயன் போன்ற முதுகலும்பற்ற பலபத்து பத்திரிகைகளும், செய்தி சகேரிப்பவர்களும், பி.பி.சி முதல் பல தளத்தில் செயற்படும் பிணாமி நிலைப்பாட்டுக்கு அப்பால், மக்கள் பிரச்சனையை புலிமற்றும் அரசுக்கு வலியில் நுநிலையாக செய்தியை யாரும் வலிப்படுத்துவதில்லை. மக்களின் துன்பம் துயரத்தை பற்றி கடுகளவு அக்கறை இவர்களக்கு கிடையாது. ஏகாதிபத்தியத்திடம் நாட்டை விற்றுக் கொண்டிருப்பதை ஆதரித்தும், புலிகளின் இராணுவ கண்ணோட்டங்களையியாபபுத்தவும், அவர்களின் மக்கள் விரோத நடத்தைகளை மடிப்பபாதுகாக்கும் நிலைக்கு தரம் தாழ்ந்துள்ளனர். முன்பு செய்தி அமைய்புகள் மக்கள் விரோத சம்பவங்களையெறும் செய்தியாக கட்ட தமது பத்திரிகையில் வலியிட்டன. ஆனால் இன்று எதையும் அவையெலியிடுவதில்லை. உதாரணமாக புலிகளுக்கு எதிராக ஜீன் 30 வரைய 270 முறைப்பாடுகளை கண்காணிப்பு குழுவுக்கு முன் மக்கள் முறைப்பாடு செய்துள்ளனர். இதில் 56 முறைப்பாடுகள் யுத்தநிறுத்த மீறலாக கண்காணிப்பு குழுவே அறிவித்துள்ளது. மக்களுக்கு எதிராக இந்த யுத்தநிறுத்த மீறல் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த போது, இதைப்பற்றி எந்த செய்தி பத்திரிகையிலும் யாரும் எதையும் பார்க்கமுடியாது. இதை மடிமறைப்பதே பத்திரிகை தரமமாக பிணாமியம் அங்கீகரிக்கின்றது. அறிவுத்துறையினரோ பால் குடிக்கும் பிணை போல கண்ணை மூடிக் கொண்டிருப்பலம்புகின்றனர். உண்மையில் யுத்தநிறுத்த மீறல்கள், புலிகள் தரப்பில் பலபத்து மடங்காகும்;. ஆனால் அவையமச்சுக் குழாய்க்குள்ளயே சிக்கிக் கொலையிப்பிதிக்குள் அடங்கிவிடுகின்றது. அரசுக்கு எதிராக 110 முறைப்பாடுகள் வந்த போது, இதில் 20 யுத்த மீறலாக அடையாளம் கண்டுக்ளது கண்காணிப்பு குழு. இதை தசீய பத்திரிகைகள் முதல் அறிவுத்துறையினர் வரைய பலபத்துமுறை புரட்டிப்போட்டு பரிசு செய்தியாக்கினர். இன்று தமிழ் பிரதசேத்திலும் சரி, தமிழில் வலிவரும் அறிக்கைகள், கண்டனங்கள் அனைத்துமே செயற்கையாகவே உருவாகின்றன. புலிகள் எதைப்பற்றி, எப்படி, என்ன நின்கைக்கின்றரோ, அதைப்பற்றி மட்டும் அவர்கள் வழியில் கிறுவதே அனைத்து தளத்திலும் கருத்தாகி பிணாமியமாக அரங்கேறுகின்றது. இதை அரசியல் வற்றி என்று புலிகள் கொட்டுமுரசு கொட்டும் போது, சமீக அறியமையும் முடத்தனமும் சமீகமயமாகின்றது. இதன் மலம் உண்மையில் தமிழ் தரப்பு செய்தி அமைய்புகள், அறிவித்துறையினர் என்று பலபத்து பிழைப்புவாதிகள் மக்கள் மீதான வன்முறைக்கு துணைபோய், பச்சையாகவே தமிழ் மக்களுக்கு துரோகம் செய்கின்றனர். இதன் மலம் மக்கள் மலோன அடக்குமுறைகள் மலோம் அதிகரிக்க துணைபோகின்றனர். இதுதான் பிணாமி அரசியலின்

00000000000000 00000 00000000 000000000000 000000000000 0000000000
00000000000000 ,0000 0000000000 0000000000000000 0000000000000000

இயற்கையை மனிதன் தனது வாழ்வின் சமீகத் தவேயுடன் மாற்றும் உழைப்பைத் தொடங்கியது முதல், அதைப் பற்றிய அறிவே அறிவியலாகும்; அதாவது மனிதன் இயற்கையை புரிந்து கொள்ளவும், தனது வாழ்வின் உயிர் வாழ்வாக்கு அதை மாற்றக் கற்றுக் கொள்ளவும், இயற்கையை அதன் போக்கில் பாதுகாக்கவும் உள்ள அறிவே அறிவியலாகும்; இயற்கை அழிக் கப்படும் இன்றைய மனித வாழ்வில், மனிதனின் இயற்கை வாழ்வாக்கு புறம் பாகச் சிறையாடப்படும் நிலையில், அறிவியல் என்பது முடிமறக்கப் படுகின்றது. அறிவு என்பது இயற்கையைச் சிறையாடுவதையும், மற்றவனை துன்புறுத்துவதுமே அறிவியலாகவுள்ளது. மனித வாழ்வில் இயற்கை மீதான உழைப்பும், அதன் பயன்பாடும், இயற்கை பாதுகாப்பும் மீலதனத்துக்கு அடிமையாகிய போது, அறிவியல் என்பது அடிப்படையில் நலனடிக் கப் படுகின்றது. இதன் ஓட்டிய சமீக வாழ்வியல் உள்ளடக்கங்கள் எல்லாம் போலித் தனமாகக் கட்டமக்கப் படுகின்றது. மனிதனின் இன்றைய வாழ்வில் எதிர்கொள்கின்ற அனாதைத் து பிரச்சனைகளும், பொருளாதார உறவுகளும், சமீக உறவுகளும், இயற்கையுடனான பிணைப்பு சார்ந்த அறிவு என்பது, அறவே தெரிந்து கொள்ள முடியாத சீனியத்தில் மனிதன் மந்தைக் கட்டமாக மாற்றப் பட்டுள்ளான். மீலதனம் எதைத் தனது சந்தைக்கு சாதகமானதாக கருதுகின்றதோ, எதைத் தனது தவேயாக கருதுகின்றதோ அதாவே அறிவின் எல்லையாக மாற்றிவிடுகின்றது. மீலதனம் தனது லாப நோக்கில் எதை உற்பத்தி செய்கின்றதோ, அதை உற்பத்தி செய்யவும், உண்ணவும், உட்க்கவும், ரசிக்கவும் கற்றுக் கொடுத்த நுகர்வோ, சமீக அறிவியலாகவுள்ளது. நுகர்வு அறிவியல் அறிவை பச்சியமாக் கிவிடுகின்றது. இந்த அறிவு தனிமனித நலனில்; வடிகாலகிவிடும். இயற்கை, உயிரினத் தொகுதி, மனித சமீகம் என்ற எல்லையில் அறிவு என்பதை மறுக்கும் மீலதனம், தனது நலனுக்கு இசைவாக அறிவை நலமடிக் கின்றனர். உண்மையைக் பதில் பொய்யையும், வாழ்வாக்கு பதில் சமீகச் சீ ரழிவையும், சமீகத் துக்கு பதில் தனிமனித வக்கிரத் தையும், இயற்கைக்கு பதில் இயற்கை அழிப்பையும் சமுதாயமயமாக் கி விரிந்த தளத்தில் அறிவை பச்சியமாக் கப் படுகின்றது.

இந்த இடத்தில் தான் உலகளவில் குழந்தைகள் மட்டுமல்ல பெரியவர்களின்; அறிவு எனப் பது குறுகிய நலன்களின் எல்லைக்குள் சீரழிக்கப்படுகின்றது. இந்த அமைப்புகளாக ஆயுதம் ஏந்தும் குழந்தைகளும் பெரியவர்களும் இடையில் நோக்கத்தில் மூரண்பாடு ஏற்படுவதில்லை. பெரியவர்களை விட சிறியவர்கள் ஏன் எதற்கு என்று பலபுத்துகளே விகளை பெரியவர்களை விட கட்டுவிடுபவர்கள் தான். ஆனால் அதை அடக்கிவிட்டால் பெரியவர்களை விட, சொன்னதைச் செய்யும் இயந்திர பொம்மையாகிவிடும் இயல்புடையவர்கள்; பெரியவர்கள் சமீக வாழ்வில் அதாவது உழைப்பில் ஈடுபட்ட அனுபவம், குழந்தையை விட முன்னேறிய தன்மையாக இருப்பதால் சமீகத் தன்மை கொண்ட குணம் சமீக அதிகமாக இருக்கும். குழந்தை இயந்திரமயமாக அடக்கப்படும் போது அடங்கிப் போகும் தன்மையும், சொன்னதைச் செய்யும் அடிமை தன்மையும் பெரியவர்களில் இருந்து பண்பியல் ரீதியாக வேறுபடுகின்றது. சமீகத்துக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்தும் போது இந்த பண்பியல் கீழ் குறிப்பாக செயலாற்றுகின்றது. ஆனால் சமுதாயத்தில் அறிவியலைப் பிச்சியமாகும் உலகமயமாதல், இதற்கிடையில் உள்ள வேறுபாட்டையும் இல்லாதது ஒழிக்கின்றது. உதாரணமாக இன்றைய அமெரிக்கா ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் புஸ்சுக்கு நைஜீரிய என்ற நாடு எங்கு இருக்கின்றது என்பது தெரியாது. அதே நேரம் அதை அவர் ஒரு கண்டம் என்றார். இவர் தான் அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதி. உலகெங்கும் ஆக்கிரமிப்புக்கு வழிகாட்டும் ஒரு ஜனாதிபதியின் அறிவு இது. அமெரிக்கா மக்களின் அறிவுக்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. மற்றொரு உதாரணம் பாரிஸின் முன்னாள் மயேர்புடம், பாரிசில் நிலத்துக்கு கீழ் ஓடும் புகையிரத வண்டிகளான மாதச் சீட்டின் விலை என்ன என்ற கேட்கப்பட்ட போது, அவர் 1950 களில் இருந்த விலையைக் கீறினார். (இது போன்ற பல கேள்விகளுக்கு) இன்று அவர் கீறிய விலையை விட 8 முதல் 10 மடங்கு விலை கொடுத்துப் பயணம்ச் சீட்டை பெற்று மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர் தான் பாரிஸ் நிர்வாகத்தையும், மக்களையும் வழிநடத்தினார். இதுதான் பல நாடுகளின்; தலைவர்களின் அறிவின் எல்லை. இவ்வை சாதாரணமான விடையங்களில் வெளிப்படுத்திய முட்டாள்குரிய அறிவின் சீனியத்தைக் காட்டியது.

மதலாளித்துவம் உருவான போது குழந்தை உழைப்பு அதன் அச்சாக இருந்தது. அதற்காகவே உலக ஜனநாயகத்துக்கு ஆயிரம் விளக்கங்களையும் சட்ட அமைப்புகளையும் கடந்த 300 வருடங்களாக மாற்றி மாற்றி வகுத்தவர்கள். இன்று குழந்தைகளை ஆயுதப்பாணியாகக் குவதெ எதிர்க்கும் ஏகாதிபத்தியங்கள் முதல் அதன் வாலடைப்பிடுத்துத் தொங்கும் குறுந்தேசிய வீரர்கள் வரை இதன் அடிப்படையான நோக்கத்தை பற்றி கேள்வி எழுப்பவில்லை. உலகின் தனது சொந்த வயிற்றை கழுவவும், குடும்ப பாரத்தையும் சமீகமும் வகையில் மிகக் குறைந்த கீலியில் உழைக்கும் 25 கோடி குழந்தைகளின் நிலைமையைக் கேள்வி இந்த ஏகாதிபத்திய அமைப்பே காரணமாகும்; குழந்தை உழைப்பை கொண்ட ஜனநாயக சர்வாதிகார நாடுகளின் ஆட்சி அமைப்பையும், பாசிச சர்வாதிகார நாடுகளின் ஆட்சி அமைப்பையும் பாதுகாப்பதே ஏகாதிபத்தியமாகும். 15 வயதுக்கு குறைந்த மீனும் வயது குழந்தைகள், நாளொன்றுக்கு 15 மணி நேரம் வரை உழைக்கும் இந்த பிஞ்சுகளின் இரத்தத்தில் தான், உலக ஜனநாயகம் கொட்டி கட்டிப்பறக்கின்றது. இதன் மூதுக்குமூறிய பாதுகாக்கும் ஏகாதிபத்தியங்கள் தான் குழந்தைகள் பற்றி முதல்கைக் கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். உலகமயமாதல் தனது பொருளாதார சந்தையை விரிவாக்கும் போது, அதற்கு தடையாக குழந்தை உழைப்பு மலிவுக் கீலியாகி தடை செய்யும் போதே, அதற்கு எதிராக மீச்சு அடக்கக் குக்கிரல் இடமிருக்கின்றனர். இன்று ஏகாதிபத்திய பணத்தில் இயங்கும் தன்னார்வக் குழுக்களின்

தயவில் கும்பந்தை தொழிலாளர்கள், தொழிற் சங்கம் அமைத்து போராடும் நிலமையில் உலகம் உருளுகின்றது. இந்த நிலையில் தான் ஆயுதம் ஏந்துவதை ஏகாதிபத்தியங்கள்; எதிர்க்கின்றனர்.

உண்மையில் புலிகள் போன்ற வலது கும்பங்கள், மக்களிடமிருந்து அன்னியமான போக்கில் ஆட்பற்றாக்கொண்டிருந்த கும்பந்தைகளே நிவர்த்தி செய்கின்றனர். அத்துடன் சமீபத்துக்கு எதிரான நடத்தைகளை, ஆயுதம் ஏந்திய கும்பந்தைகளைக் கொண்டு இலகுவாகச் செய்ய முடிகின்றது. அத்துடன் இருக்கும் ஏகாதிபத்திய அமைப்பும், அதன் ஜனநாயக சிறப்பாடலையும் பாதுகாக்க தடக்கைகளாக ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டங்கள் உள்ளது. ஆயுதம் ஏந்திய வலது பிரிவுகள், சிறப்பாடலில் தமது பங்களையும் தரக்கூடிய கோரும் போது இதன் மறுக்கும் மீலதன் ஆயுதப்பலத்தின் அபிப்பிராயமாக உள்ள கும்பந்தைகளை பற்றி கருக்கிரல இடமிருக்கின்றனர். இந்த ஆயுதம் ஏந்தி வலிவத்தை ஒழித்துக்கட்ட, கும்பந்தை பற்றி முதலகை கண்ணீர் வடிப்பது அவசியமாகிவிடுகின்றது.

இன்று ஏகாதிபத்திய அமைப்பில் கும்பந்தைகள் கொண்டு நடத்தப்படும் அழகூராணிப் போட்டிகள் உருவாக்கும் அழகூபண்பாடு, கும்பந்தைகளின் நுகர்வுச் சூதந்திரம் பற்றியும், அதன் உரிமை பற்றியும் நுகர்வு அமைப்பு கும்பந்தை உரிமையாக விளக்கம் கொடுக்கின்றது. இது மட்டுமே கும்பங்களின் கலச்சாரத்தை ஜனநாயகமாக்கி சமீப பண்பாடாகக் கட்டமைக்கப் படுகின்றது. நுகர்வுச் சந்தை தளத்துக்கு சூதந்திரம் என்ற கல்வி சான்று, பண்பாடு, கலாச்சாரமும் கும்பந்தைகளுக்கு ஊட்டப்படுகின்றது. இப்படி ஏகாதிபத்தியங்கள் உலகமயமாக்கும் பொருளாதார கலாச்சார பண்பாடுகளை கும்பந்தைகளுக்கு ஊட்டி வளர்த்துப்பியே, ஆயுதம் ஏந்தும் உரிமையை மட்டும் இந்த ஜனநாயக கனவான்கள் வேடிகையாகவே எதிர்க்கின்றனர்.

இந்த உலகமயமாகும் அமைப்பில் கும்பந்தைகள் உழைத்து வாழவும், நுகர்வு சூதந்திரத்தை கொண்டிருக்கவும் முடியும் என்றால், கும்பந்தையின் ஆயுதம் ஏந்தும் உரிமையை நாம் பாதுகாக்க போராட வேண்டும்; அறிவ நுகர்வு வெறிக் குள் மட்டுப்படுத்தி, கும்பந்தையின் ஆயுதம் ஏந்துவதை களேவிக் குள்ளாக்கும் தகுதி உனக்கு இல்லை. கும்பந்தையின் கல்வி மந்தைக் கட்டடமாக எல்லைக்குள் நின்று மயேவும் பொறுக்கி வாழவும், நுகர்வு கலாச்சார எல்லைக்குள் நக்கி வாழவும், மீலதனத்தை பாதுகாக்கும் எல்லைக்குள் அடிமையை இருக்கும் வரையில், ஆயுதம் ஏந்தும் உரிமை கும்பந்தைக்கு உண்டு. உலகமயமாதல் எதை கும்பந்தையின் உரிமை என்று கறி, அதை தனது நலனுக்கு சவேசை செய்யும் வகையில் கட்டமைக்கின்றதோ, அதை எதிர்த்துக் கும்பந்தைகள் ஆயுதம் ஏந்தும் உரிமையுண்டு.

இன்று புலிகள் தமது வலது அரசியலால் மக்கள் விரோதத்தை அபிப்பிராயமாக கொள்ளும் போது, கும்பந்தைகளை அதன் கருவியாகக் கவதனை நாம் எதிர்க்கின்றோம்;.

சமீகம் பற்றி சிந்தனை அறிவோ, மக்களின் நலன் பற்றி எதிர்ப்புணர்வ அறிவியலாக்கி, ஆயுதம் ஏந்தியது எதற்காக என்பதை முழுமையாக புரிந்த கொள்ளாத மந்தைக் கட்டமாக உருவாகுவதையே நாம் எதிர்க்கின்றோம். மக்களின் வாழ்வாங்கு இணைந்த, அவர்களின் உழைப்பில் பங்கு பற்றியபடி, சமீக நலன் சார்ந்த அறிவதை விருத்தி செய்த படி ஆயுதம் ஏந்தி அதற்காக போராடும் உரிமை, அவர்களின் வாழ்வின் அடிப்படையான விடையமாகும். இந்த அமைப்பையும் அறிவையும் மாற்றும் போராட்டம் பெரியவருக்கு மட்டுமல்ல, குழந்தைகளுக்கும் உண்டு. சமீகம் பற்றி கல்வி சிறுவயதில் தொடங்கப்பட வேண்டும். இயற்கை பற்றியும், அதில் உயிரினங்கள் பற்றியும், அதில் மனிதன் சமீக வாழ்வு பற்றி கல்வியும் இன்றைய கல்வி முறைக்கு மாறாக அவசியமானது. இதன் மூற்றாக மாற்றி அமைக்கும் போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியில், ஆயுதம் ஏந்தல் என்பது யாருக்கும் விதிவிலக்கையாரும் வழங்கிவிடமுடியாது. ஆயுதம் ஏந்தல் என்பது அறிவியல் சிந்தனைத் தளத்தில் இருந்து, இந்த சமீகத்தை மாற்றியமைக்கும் வன்முறை போராட்டம் வர அனாதை மக்களுக்கும் உள்ள உரிமையாகும்;;

பரந்து விரிந்த சமீகமாக மனித இனமாக மாறி தனிமனித சிறையாடும் நலன்களே ஜனநாயகம் உள்ள போது, வரி என்பது அடிப்படை விடையமாக உள்ளது. இந்த வரி மக்களின் நலன் சார்ந்து, மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை பர்த்தி செய்யும் வகையில் பயன்படுத்தின் இதன் மீதான விமர்சனம் அவசியமற்றவை. மக்களின் உழைப்பு, அவர்களின் சமீகத் தேவை பர்த்தி செய்யும் வரையறைக்கு வளியில் தனிமனித சொத்துரிமை உடைய சமீகத்தில் வரி அவசியமாகின்றது. இது இயற்கை நெருக்கடியை எதிர்கொள்ளும் பொது நிவாரணமாகவும், முதியோர் பராமரிப்பு, குழந்தை பராமரிப்பு, அங்கவீனர் பராமரிப்பு, உற்பத்தி விரிவாக்கம், கல்வி, மருத்துவம், குடியிருப்பு, கலாச்சார விரிவாக்கம் என்ற விரிந்த சமீகத் தேவைகளை மக்களுக்காகவோ பயன்படுத்த, அவர்களிடம் இருந்து ஒரு பகுதியை அறவிடுவதையாரும் களேவிக் குள்ளாகுவதில்லை. மக்களிடம் இருந்து பெறுவதை அவர்களுக்கே மீள பயன்படுத்தும் போது, இங்கு வரி என்பது மக்கள் விரோதமாக இருப்பதில்லை.

ஆனால் மக்களிடம் பெறும் வரியை அவர்களுக்கு பயன்படுத்தாது, சிலர் நலன்களை சார்ந்த அவர்களுக்கு பயன்படுத்தும் போது, வரி என்பது கொள்ளையாக சிறையாடலாகிவிடுகின்றது. இன்றைய தமிழ் பிரதேசங்களின் வாங்கப்படும் வரி எதற்காக பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதே மையமான களேவியாகும். பாடசாலை கல்விச் செலவு, மருத்துவச் சேவை முதல் அரசு ஊழியர்களின் சம்பளம் வரை இலங்கை அரசே தமிழ் பிரதேசத்தில் வழங்குகின்றது. அதாவது இலங்கையில் தமிழ் அல்லாத மற்றைய பகுதிகளின் வாழும் மக்களின் சமீகத் தேவைகள் போன்றே தமிழ் பகுதியிலும் (மருத்துவம், கல்வி, இலவச உணவு விநியோகம், மானிய உணவு, விவசாயம்,... என எண்ணற்ற விடையங்கள்) அரசே நிர்வகிக்கின்றது. இதில் இன ஓடக்கமுறை சார்ந்த புகைகணிப்புகள் இருந்த போதும், ஊழியர்க்கான சம்பளம் முதல் அரசின் தயவில்

நிர்வாகச் சலுவல மூதல் அடிப்படதைத் தவேகைகள் சார்ந்து உள்ளன. இந்த நிலையில் இந்த உழைப்பின் மலேமும், சமீகத் தவேகைகள் மீதும் கட்டபுலிகளால் வரி அறிவிடப்படுகின்றது. புலிகளால் வாங்கப்படும் வரி மக்களாக் களின் சமீகத் தவேகைக்காக திருப்பி விடப்படவில்லை. ஒரு சில சமீக பராமரிப்புக்களை விதிவிலக்காகச் செய்த போதும், அவை நிர்ப்பந்தம் காரணமாகவே நிகழ்கின்றது. சமுதாயத்தின் தவேகை, நலன் என்பதில் இருந்த வரி கையாளப்படவில்லை.

புலிகளின் இராணுவவாத அரசியல் வரியை உறிஞ்சி வாழ்கின்றது. மக்களிடம் வாங்கும் வரியை நவீன ஆயுதச் சந்தையில் தொலக்கின்றது. உலகில் பல நாடுகள் மக்களிடம் கொள்ளையிட்டு சிறையாடும் வரியை தசீய பாதுகாப்பின் பெயரில் ஆயுத தளபாடங்களுக்கு எப்படி திருப்பிவிடுகின்றனரோ, அதையே புலிகளும் செய்கின்றனர். உலகளவில் வசூலிக்கும் வரியில் பெரும் பகுதியை, ஆயுத தளபாடங்களுக்கும் சொந்த இராணுவத்துக்கும் சலுவல செய்யும் அதிகாரிய சதவீதத்தை உலகளவில் புலிகள் மட்டுமே கொண்டிருப்பர். இது புலிகளின் மக்கள் விரோத வலதுசாரி ஆயுதவாத அரசியல் கண்ணோட்டமாகும்; ஆயுதமே அவர்களின் அரசியலாக உள்ள போது, இது அதன் விதியாகின்றது.

வரியின் எல்லையை எடப்பின், அதன் வரமற்றை என்பது கட்டுப்பாடு அற்றது. ஒரு பொருள் எத்தனை மூறை விறக்ப்படுகின்றதோ, அத்தனை மூறை வரி அறிவிடப்படுகின்றது. ஒரு பொருள் எத்தனை மூறை உற்பத்திக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றதோ அத்தனை மூறை, அவற்றின் மலே வரி அறிவிடப்படுகின்றது. விற்பனை மட்டுமல்ல, உற்பத்தி மீதும், அதன் பயன்பாட்டின் மீதும், பல தளத்தில்; இது நரேபி மற்றும் மறைமுக வரி, எல்லைகள் அற்ற விரிந்த தளத்தில் வசூலிக்கப்படுகின்றது. அன்றாட நுகர்வு பொருட்களின் விலை நிர்ணயத்தில் இருந்து, அதை வாங்கும் கலி பணத்துக்கும் கட்ட வரி அறிவிடப்படுகின்றது. அரசு கட்டுப்பாடு அல்லாத பிரதேசத்துக்குள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்கு வரி அறிவிடப்படுகின்றது. அரசின் பொருளாதாரத் தடவை பொருட்களை உட்கலை வதை மறுக்கின்றது. அதை நீக்கக் கோரி பொராபிய அதே நரேம, புரிந்துணர்வு உடன்பிக்கை அதை நீக்கக் கோரியது. ஆனால் பொருட்கள் உள் வந்த போது 5 முதல் 25 சதவீதமும் அதற்கு கட்டுதலான வரியும் புலிகளால் அறிவிடப்படுகின்றது. இதில் ஏற்பட்ட மூறுகல் நிலையைத் தொடர்ந்து, பொருட்களுக்கு என்ன வரி என்ற ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பட்டியலை வெளியிட்டனர். இது 5 முதல் 25 சதவீத வரியை பொருட்கள் மீது கோருகின்றது. வரி அற்ற எல்லை என்பது மிகக் கூறந்த எண்ணிக்கை கட்டுப்படுத்தியது. இந்த பொருட்கள் உட்கலென்று மக்களை அடையும் போது, தமிழ் மக்களின் வாங்கும் திறன் கூறந்த பட்சம் 5 முதல் 25 சதவீத பொருளாதார நரெக்டிக் குள் இந்த வரி கொண்டுவருகின்றது. உதாரணமாக கல்விக் கு அவசியமான பபேபர் மற்றும் கொப்பிக் கு 20 சதவீத வரி அறிவிடப்படுகின்றது. கட்டிட பொருள்க்கு 25 சதவீத வரி அறிவிடப்படுகின்றது. உட்ப்புக்கு 10 சதவீத வரி. இப்படி வரி பட்டியல் ஒன்றை வரமற்றையற்ற வரிக்கு பதிலாக முன்வகைக புலிகள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இதனை இராணுவ பிரதேசமான யாழ்ப்பாணமும், கிழக்கு பகுதிகளும் புதிதாக சந்திக்கின்றன.

இங்கு வரி சொந்த தசேய உற்பத்தி பாதிக்கப்படுமாயின் வளியில் இருந்து உள் வரும் பொருள்க்கு உயர்ந்த வரி அறிவிடுவது அவசியமாகும். ஆனால் தசேய உற்பத்தி மற்றும் தசேய பொருளாதாரத் தை கட்டமைக்காத நிலையில், வரிமுறை என்பது மக்களின் அடிப்படையிலே தவறானவை மறுக்கப்படுவதை சமீப கம்யூனிஸ்ட் மயமாக்கின்றனர். இன்று உலகளவில் ஈராக், கியூபா, வடகொரியா போன்ற நாடுகளுக்கும் பொருட்கள் கொண்டு செல்வதை தடுக்கும் ஏகாதிபத்திய தடைகள் எப்படியோ, அதையே புலிகள் வரி மீலம் செய்கின்றனர். தசேய பொருளாதார அமைப்பை பாதுகாக்கவும், அதை பலப்படுத்துவதும் வரி அறிவிட்டால் வரவறே கம்யூனியும்; தசேய பொருளாதாரத் தை கட்டமைக்காத தசேயம், ஏகாதிபத்திய பொருளாதாரத் துக்கு கம்யூனிஸ்ட் விரிக்கும் தசேயத்தின் மலே அறிவிடும் வரி, மக்களுக்கும் நஞ்சு ஊற்றிக் கொடுத்து தற்கொலை செய்யத் துண்டுவதாகும். கம்யூனிஸ்ட்மையின் பால் மாவாக்கம் 7 முதல் 8 சதவீத வரி என்பதன் மீலம் கம்யூனிஸ்ட் வரி உடான சலுகை என்று கூறி, தம்மதை தாம் நியாப்படுத்திக் கொள்வதே இது உதவும்; இதற்கு வரிவிலக்கு அளிக்கவில்லை. பாடசாலை தமிழ் மாணவர்களின் கல்விப் பொருட்களுக்கும் வரி அறிவிடப்படுகின்றது. வரி என்பது சொந்த உற்பத்தி பதிக்கப்படும் போதும், ஆடம்பர பொருட்கள் மீ தானதாக இருக்க வேண்டும்; அடிப்படையிலே தவறானவை, தாம் உற்பத்தி செய்யாத பொருட்களுக்கும் வரி என்பது தற்கொலைக்கு வழிகாட்டுவதாகும்;.

அடுத்து புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் மீ தான சமூக சிபான வரி என்பது, சொந்த பிரதேசத்தில் வாங்கும் திறனை அழிக்கின்றது. மற்றைய பிரதேசத்தில் சந்தைப்படுத்தும் திறனை இழக்கின்றது. உற்பத்திகள் யுத்தத்தில் சிக்கி பலவறே நெருக்கடி மற்றும் வரியால் உற்பத்தி செலவு உயர்வாக மாறுவதால்; உள்ளூர் மக்கள் வாங்கும் திறனை இழந்து விடுகின்றனர். இதனை வளியில் சந்தைப்படுத்தும் போது உற்பத்தி மீ தும், வர்த்தகம் மீ தும் வரியைக் கையாளும் போது, உற்பத்தியாளர்கள் அதை உற்பத்தி செய்வதையே கைவிடுகின்றனர். இதனால் தசேய வளம் அழிவதுடன், மக்கள் உழைத்து வாழும் திறன் அழிக்கப்படுகின்றது. வரி என்பது மக்களின் சமீப வாழ்வியலை மமேப்படுத்தும் வகையில் அறிவிடப்படுவது மறுக்கப்படும் வரையில், அது சமூக நலனாக கொள்ளையாக மாறிவிடுகின்றது.

ஐந்தாம் பருவம் - இரண்டாம் பகுதி - மூன்றாம் பகுதி - நான்காம் பகுதி - ஐந்தாம் பகுதி

மக்களின் மலோன நரேடி மற்றும் மறமுக மிரட்டல் மீலம், சிறு தொகையில் இருந்து பெரும் தொகையான பணம் வசூலிக்கப்படுகின்றது. புலிகளின் அரசியல் வலையை இது தான் என்பதும், இதனை தாண்டி எதுவமல்ல என்பதும் வளிச்சமாகியுள்ளது. இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்கள் மீ தான சிவில் நிர்வாகம் என்பது, பணம் வசூலிப்பதும் ஆட்சோப்பதும் என்பதை எதார்த்தத்தில் வளிப்படுத்துகின்றனர். மக்களின் தசேய நலன்களை அரசியல் ரீதியாக உறுதி செய்து வளர்த்துக் கொடுக்கும் அரசியல் மயமாக்கல் என்பது, தசேயம் பற்றி தளிவகைக் கொடுக்கின்றது. ஆனால் புலிகள்

தேசிய பொருளாதாரம் என்ற அடிப்படையிலே விடையத்தில், ஏகாதிபத்திய பொருளாதாரத்தின் தரகுகளாக செயற்படுவதையே அரசியலாக கொள்ளும் போது, பணத்தலைப் பெறுவது அரசியலாகிவிடுகின்றது. தமது சிவில் நிர்வாகம் என்பது மக்களின் தேசிய பொருளாதாரத்தை கட்டமைத்து நிர்வாகிப்பதைக் கோரவில்லை. மாறாக இலங்கை அரசின் பணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும், ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் பணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அரசுசாரா ஏகாதிபத்திய நிதியில் இயங்கும் அமைப்பு மற்றும் கிறிஸ்துவ நிதி ஆதாரங்களை கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தையே கோருகின்றனர். இயல்பில் நடந்து கொண்டிருப்பதைத் தாம் கட்டுப்படுத்தி அதன் மீலம் மக்களை கவரவும்; அதிலும் தமது இராணுவ அரசியலுக்குத் தேவையானதைச் சிறையாடவாமே விரும்புகின்றனர். இதன் மீலம் மக்களுக்கு கிடப்பத்தில் ஒருபகுதியை நாம் எடுக்கும் அதிகாரத்தையே கோருகின்றனர்.

இந்த நிர்வாகம் என்பது பணத்தை அறவடையெய்தவை ஆதாரமாகக் கொள்கின்றது. இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்களில் பணவட்டையில் இருந்த தடைகளைப் புரிந்துணர்வு உடன்பாடு இல்லாது ஒழித்தது. இதைத் தொடர்ந்து எல்லா இடத்திலும், எல்லா வீட்டிலும் புதுங்கக் கட்டியதைப் புதுங்குகின்றனர். மறமுக மிரட்டல், நேரடி மிரட்டல் இதன் அரசியலாக உள்ளது. நிலங்கள் போன்றவை விவசாயம் செய்ய விட்டாலும் கட்ட வரி அறிவிப்புகின்றது அல்லது நிலத்தைத் தம்மிடம் ஒப்படைக்க கோருகின்றனர். எங்கும் எதிலும் கையை வைப்பதுடன், பணத்தைப் பெறுவதை மையமான குறிக்;கோளாகக் கொள்ளும் போது, போராட்டத்துக்கு எதிரான உணர்வுகள் வளர்ச்சி பெறுகின்றது. இப்படி சரேக்கும் பணத்தை அந்த மக்களுக்கே பயன்படுத்தப் படுவதில்லை என்பது மற்றொரு உண்மையாகும். இராணுவ வாதம் சார்ந்து நவீன ஆயுதம் மீலம் புரட்சி செய்யும் கனவாடன், மக்களின் வாழ்வு அழிக்கப்படுகின்றது. இது புலிகள் அரசியலாகும் போது, தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையைக் கேட்டு வதைத் து விடும்படியாக மாறிச் செல்லுகின்றது.

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் தலைநகர் திட்டமிடல்

பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் நடத்தும் ஆட்சரேப்பும், பெற்றோருக்குத் தெரிய நடத்தும் கட்டாய ஆட்சரேப்பும் புலிகளின் மற்றொரு அரசியலாகும்; பணம், ஆட்சரேப்பும் நவீன ஆயுதங்களும்; தமிழ் மூத்த உருவாக்கும் என்ற குறுந்தேசிய கண்ணோட்டம், தமிழ் மக்கள் மலே சவாரி வைப்பதை குறிக்கோளாகக் கொள்கின்றது. வாய்க்கு வாய் புலிகளை இராணுவ பிரதேசங்களில் மக்கள்; வரவறே பதாகவும் கற்றும் இவர்கள் தான், அந்த மக்களின் குழந்தைகளை அவர்களக்குத் தெரியாமல் கட்டிச் செல்வதில் கவனம் செலுத்துகின்றனர். பராமுனற் கதிரைப் பேர் வழிகள் முதல் புலிகளின் அரசியல் பிரமுகர்கள் வரை, மக்களைப் போராட்டத்துக்கு வனென்று எடுக்கும் வழிமுறை இதுதான். குழந்தைகளைக் கோரியும், காணாமல் போன தமது குழந்தைகள் எங்கே என்று புலிகளிடம் மண்பியிடும் நிலைக்கு, மக்கள் அரசியல் ரீதியாக தாழ்த்தப்படுகின்றனர். பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் ஆயுதக் கவர்ச்சிய ஏற்படுத்தி கவரும்; பிள்ளைகள் மற்றும் கட்டாய ஆட்சரேப்பில் உள்ளவரை அனவரையும வன்னி நோக்கிக்

கடத்தப்படுகின்றனர். இது மட்டுமே அவர்கள் தப்பிச் செல்வதை தடுக்கும் பணிகளின் கட்சி அரசியல் எல்லையாகும்; மட்டக்களப்பில் பலர் தப்பிச் சென்று பொலிஸ் மற்றும் இராணுவத்திடம் தொடர்ச்சியாக சரண அடைகின்றனர். 1990 இல் இந்திய கைக் காவலிகளாகச் செயற்பட்ட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். எப்படி கட்டாய ஆட்சேர்ப்பை நடத்தி பிள்ளை பிபிகாரர் ஆனார்கள்னோ, அதே போன்று பாலிகள் இன்று பிள்ளை பிபிக் கும் நிலைக்கு தமது அரசியலை தரம் தாழ்த்தியுள்ளனர்.

மேலும், கட்டிடக்கலை அலுவலகம், கட்டிடக்கலை அலுவலகம்.

இது புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்துக்குள் இருக்கின்றதோ என்ற சந்தேகம் எழுகின்றது. மாற்றுக் கருத்து என்பது நலனடிக் கப்பட்ட தமிழீழ மண்ணில், முரண்பாடுகள் உள்ளிருந்தே புகைகின்றது. அத்துடன் பாலிகளின் அரசியலில் இருந்து மாறுபட்டவர்கள் பாலிகளின் பினாமியாகவும், தனித்துவமாகவும் முரண்பாடுகின்றனர். அத்துடன் அரசின் தயவில் செயற்படும் குழுக்கள் தனி நபர்கள் என்ற தளத்திலும் முரண்பாடுகள் வலிக் கின்றன. அரசுடன் இணைந்து செயற்படும் குழுக்கும் பாலிகளும் இடையில் அரசியல் ரீதியான வேறுபாடு இல்லலை. ஆனால் அரசுடன் இணங்கி நிற்பதா எதிர்த்து நிற்பதா என்பதே முரண்பாடு. இதன் அடிப்படையில் அரசியல் முரண்பாடற்ற பல குழுக்கள் பாலிகளின் பினாமியானார்கள்; முன்னைய துரோகிகள்; இன்று தசேய வீரர்களாக உலாவும் விசித்திரம் நடக்கின்றது.

இன்னமும் உடன்பாடத முரண்பாடு கொண்டோரை, புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டின் பின்பாகவும் தாக்குவது, கடத்துவது, காணமல் போவது தொடர்ந்தும் புதிய வடிவத்தில் நிகழ்கின்றது. முன்பு ஆயுத முனையில் நடந்தவன இன்று கொட்டந் தடிகள், முகமடிகள் முதல் நடு இரவு தாக்குதல்கள் என பல வடிவத்தில் நடப்பெறுகின்றது. உயிருடன் கிணற்றில் போட்டு கொல்வது, வடக்கு முதல் கிழக்குவரை ஓரேவிதமாக நடக்கின்றது. எண்ணிக்கை சரியாக தெரியாவிட்டாலும் பல கொல்கைகள் இதே விதத்தில் நடப்பெற்றுள்ளது. பினாமிய புத்திரிகைகள் இதனைச் செய்தியாக வலியுறுத்துவதைக் கட்ட ஜனநாயக விரோதமாக கருதுகின்றது. இதுபோன்ற ஆட்சு கடத்தல்கள், தாக்குதல்கள் என்று பல நடப்பெறுகின்றது. என்ன நடக்கின்றது என்பதை, மக்களின் தமக்கிடையிலான செய்தி பரவல் மட்டிலே செய்தியாகி வருகின்றனர்.

காணமல் போனோர் சங்கங்கள் ஒரு குறித்த பட்டியலை வைத்துக் கொண்டு மட்டும் போராடும் மோசடிக் வேலமானது. இந்த குறித்த பட்டியலுக்கு முன்பு காணமல் போனோர் பற்றியோ, இதன் பின்னால் காணமல் போனோர் பற்றியோ எந்த அக்கறையையும் வலியுறுத்தவில்லை. அவர்கள் காணமல் போனது சரி என்பது, இவர்களின் வக்கிரம்.

செவ்வார்த்தாங்குலம் செவ்வார்த்தாங்குலம், செவ்வார்த்தாங்குலம் செவ்வார்த்தாங்குலம் செவ்வார்த்தாங்குலம்

புரிந்துணர்வு உடன் பாட்பின் பின்பு பாஸ் முறையை ரத்துச் செய்யக் கோரி
கூற்றுத் தீயவாதிகள் முதல் பிணாமிகள் தலைக் ழாக நின்று கோரினர். சிங்கள இனவெறி
பெளத்த அரசோ இரட்டை பாஸ் முறையாக உள் வருவதும் வளிச் சிலைவதையும்
கட்டுப்படுத்தியது. இந்த இரட்டை பாஸ் முறையில் அனாதைத்தையும் நீக்கிய போது,
இயல்பில் புலிகளும் பாஸ் முறையை நீக்குவர் என்றே எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால்
இன்று வரை புலிகள் பாஸ் முறையை நீக்கவில்லை. அதாவது புலிகளின்
கட்டுப்பாட்டு பிரதேச மக்கள் மீதான பாஸ் முறை மட்டுமே, அந்த மக்களை
புலிகளுடன் நிற்க வைத்துள்ளது. உண்மை என்ன என்பதை ஆராயின், புலிகள் தமது
பிரதேசத்தில் பாஸ் முறையை நீக்கம் பட்சத்தில், அங்கு வாழும் மக்கள் அந்த
பிரதேசத்தை விட்டே வளியேறிவிடுவர் என்ற உண்மை வெட்டி வளிச்சமாகின்றது.
வறுமை மற்றும் பொருளாதார பலமற்றவர்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது அதற்குள்
வாழ்வார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் வன்னியை விட்டே புலம் பெயர்ந்து விடும் அவலம்,
போராட்டத்தின் வெட்டமுகமே காட்டுகின்றது. தீயியம் மக்களாக கானதாக இருப்பின்
இப்படி நிகழுமா? பிணாமிகள் புலிகளின் பாஸ் முறையை ரத்துச் செய்யக் கோரி மச்சு
விடவெயில்லையே ஏன்?

செவ்வார்த்தாங்குலம் செவ்வார்த்தாங்குலம் செவ்வார்த்தாங்குலம் செவ்வார்த்தாங்குலம் செவ்வார்த்தாங்குலம்

வடக்கில் இருந்து வளியேற்றப்பட்ட முஸ்லீம் மக்கள் மீளக் குடியேற்றுவது என்ற
விடயத்தில் எந்த கூற்றுத் தீயவாதிகளாகும் சரி பிணாமிகளாகும் சரி
அக்கறையில்லை. பிழைப்புவாத முஸ்லீம் தலைவருடன் பச்சுவார்த்தை என்ற
பெயரில் நடந்த இரகசிய ஒப்பந்தத்தின் பின்னால், இந்த மக்களின் குடியிருக்கும் உரிமை
கொடிகடப்பி பறக்கின்றது. யுத்த ஆக்கிரமிப்புகளால் கைப்பற்றப்பட்ட
பிரதேசங்களிலும், மக்கள் வாழமுடியாத சூனிய பிரதேசங்களிலும் மீளக் குடியேற்றம்
நிகழ்கின்றன அல்லது அது கோரப்பட்டு போராடப்படுகின்றனது. பாடசாலைகள்,
கோயில்கள் என்று இராணுவத்தை வளியேற்றியும், வளியேறக் கோரியும்
போராட்டங்களையும், பிணாமிகளும் ஒழுங்கு செய்கின்றனர். ஆனால் முஸ்லீம்
மக்களின் மீளக் குடியமர்வு பற்றியாரும் அக்கறைப்படவில்லை. அவர்களின்
பாடசாலைகள் கோயில்கள் எல்லாம் இருந்தன. எந்த பலகலகை கழகமும், எந்த மாணவர்
அமைப்பும், எந்த பொது அமைப்புகளும் இதற்காக கூரல் கொடுக்கவோ, போராடவோ
இல்லை. உண்மையில் முஸ்லீம் காங்கிரஸ் புலிகளுடன் செய்த இரகசிய பேரேத்தின்
பின்னால், மீண்டும் முஸ்லீம் மக்கள் மீள வன்முறைக்கு உள்ளானதே எதார்த்தம்
காட்டுகின்றது. புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் உருவாக்க கோரும் இடக்காலநிர்வாக
சபையும், நிச்சயமாக முஸ்லீம் மக்களாக கானவன அல்ல. இதையே கடந்த காலமும்
நிகழ் காலமும் காட்டுகின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 09 February 2012 21:27 -

ஜே.வி.பியு அந்த இனவாத வறற்றிடத்தை கௌவ்விக் கொள்ள ஆலாய் பறக்கின்றது. இந்த இனவாத அரசியலை அரங்கேற்ற, ஏகாதிபத்தியத்திடம் வாலட்டுவது இலங்கையில் புதிய ஒரு இனவாத அத்தியமே.